

۲۰۱۸/۱۲/۱۶

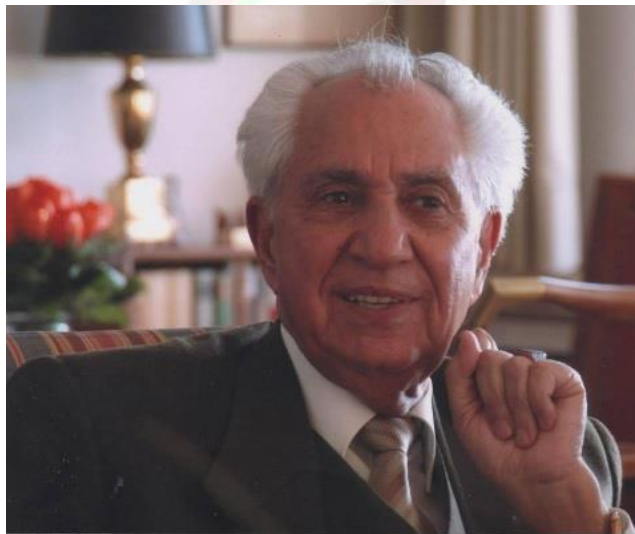

م. عارف عباسی

مرحوم پروفیسور داکتر حیدر داور به خاک سپرده شد

مراسم تشییع جنازه و تدفین مرحوم پروفیسور داکتر حیدر داور دیروز ۱۴ ماه دسمبر در شهر برویل جرمنی صورت گرفت. مرگ شخصیت‌هایی مانند مرحوم داور واقعاً که یک ضایعه بوده مایه تالم و تأثر است ولی در واقعیت مرگ شان تجلیل از زندگی پر افتخار شان است که عشق بی حد و حصر این راد مردان به وطن، عواطف انسانی شان و خدمات شان از ایشان زنده‌های جاویدان می‌سازد. اندیشه‌های والای شان احساسات پاک و بی‌آلایشانه‌شان در خاطرات همه جاویدانه و پا برجا می‌ماند.

یاری که رفت بی‌ما سوی جهان بالا
یادش همیشه با ما چون ماه خوش‌جمال است

غنخوار هر که بودن، انسان خوش خصال است

بعد از وفات نامش جاوید و لایزال است

در صفحه فیس بوک اینجانب به طور بی سابقه و کم نظیر هموطنان عزیز ما غم شریکی، تأثر، تألم، احساسات و عواطف خود را به مناسبت این ضایعه بزرگ علمی تبارز داده از شخصیت نیک، محاسن خجسته و بر گزیده و عشق سرشار این فرزند صدیق به وطن و خدمات علمی و فرهنگی و سیاسی شان یاد آور شدند. که هنوز هم ادامه دارد.

این موج پر خروش کثرت سهم گیری مرا مغتنم از انتباه امید وار کننده و ثمر بخشی گردانید که الحمد لله مردم ما در هر موقع، هر وقت و زمان صرف نظر از منصب و مقام مکننت و مال قدر و منزلت شخصیت های فرهیخته، عالم و وطن پرست خود را می دانند.

در اتحاف دعا های بی شمار این جملات به وفرت وجود داشت «روح شان شاد، روح شان را شاد می خواهیم، روحش شاد با».

هم وطن عزیز!

ما چگونه روح یک در گذشته خود را شاد می سازیم؟

بعضی ها قبل از وفات از خود وصیت نامه های تحریری می گذارند که در مراجع قانونی ثبت می گردد که محتوای این بحث نیست.

کسانی قبل از وداع با این جهان فانی نصایح و سفارشات به بازماندگان خویش می نمایند که وجبیه وارثین است که برای خوشنودی روح از دنیا رفته سفارش هایش را عملی کنند.

و اما در این احوال غربت زدگی و وضع پریشان و نا بسامان وخیم وطن شخصیت های دانشمند و دانا و آگاه آرزو هایی دارند، پیشنهادهای دارند و اندیشه های وطن پرستانه و بشر دوستانه دارند که برآورده نشده آن ها را با خود زیر خاک می برند. در این جا من با کمال امانت داری یک آرزوی مرحوم داور صاحب را که ضمن صحبت با من اظهار نموده اند به حیث دین خود می نویسم.

جناب شان در برابر یک سؤال مشخص من که علاج مشکل افغانستان چیست؟ و راه بیرون رفت از این وضع بحرانی را در چه می بینید؟

مرحوم با صدای غراء و گیرایی که داشت گفت «عباسی صاحب! یگانه عامل بدبختی جامعه ما همین تفرقه بین اقوام کشور است که توسط دسائس، توطئه ها و طرح های اجنبیان برای بقای نفوذ شان ایجاد و توسط مزدوران و اجیران شان عملی شده. اگر خدا بخواهد ملت به خود بیاید، بیدار، هوشیار و آگاه شود، دیگر افغانستان مشکلی نخواهد داشت،

گلیم نفوذ نوکران اجنبی برچیده شده و پاکستان و ایران در تطبیق طرح های شوم خود ناکام می شوند. افغانستان با غنای منابع طبیعی اش یک کشور رو به ترقی و خوش بخت و آرام خواهد شد»

داور صاحب افزود: «اگر آرمان وحدت ملی تحقق یابد ضرورت به قوای نظامی نبوده ملت از هر نوع حملات مسلحانه، خون ریزی و ویرانی از وطن خود دفاع خواهد کرد. نیل به این مرام مبارزات سرتا سری ملی به رهبری منورین و نسل جوان وطن نیاز دارد و به آسانی دستیاب نمی گردد»

پس اگر روح شخصیت های مثل مرحوم داور و هزاران دیگری را که چنین آرزو های نیک را با خود زیر خاک بردند شاد می خواهیم باید در طریق برآورده ساختن این آرزو های به سر نا رسیده شان با درک رسالت و مسؤولیت ملی با در نظر داشت وخامت اوضاع تشکلاتی ایجاد و راه مبارزه مسالمت آمیز را پیشه کنیم. و من الله توفیق.

بهشت برین جای شان باد

مرحوم حیدر داور به خاک سپرده شد

[a_abassi_haidar_dawar_ba_khaak_seporda_shod.pdf](#)